

Posudek vedoucího diplomové práce

Bc. Martin Šefr: Role náčelnictví v zambijské politice

Bc. Martin Šefr si zvolil velice zajímavé téma vlivu zambijských náčelníků na tamější politiku, pro jehož řešení využil i svého studijního pobytu na University of Zambia a přístupu do místních archivů. Díky tomu mohl svoji analýzu opřít i o novinové články, na nichž se snažil zjistit, jakou roli náčelníci v zambijské politice vlastně sehrávají, a to nejenom *de iure*, ale především *de facto*. Teoretickým východiskem mu byly práce pojednávající o náčelnictví a Eisenstadtovo pojetí modernity a vícečetných modernit. Ačkoliv takto nastíněnou koncepci práce považuji za vhodně zvolenou, k jejímu konkrétnímu provedení mám mnoho výhrad, které vycházejí zejména z velké časové tísně, do níž se autor při sepisování dostal, a tím z velmi omezených možností práci konzultovat.

Nedostatky práce se projevují hned v úvodu, který je nevhodně strukturován, věty na sebe nenavazují a je na velmi nízké stylistické úrovni. Ačkoliv autor na několika různých místech popisuje, co je cílem práce, chybí jasné stanovení výzkumné otázky, podotázek a na ně navázaných hypotéz. Jasně formulovanou hypotézu tak lze nalézt až na str. 47 (ve shrnutí analýzy), což nepovažuji za vhodné.

Nepříliš jasné je formulován i teoretický rámec, jehož propojení se zbytkem práce mi přijde velice slabé, místy neexistující. Eisenstadtovo pojetí vícečetných modernit v kombinaci s analýzou náčelnictví Patricka Chabala přitom skýtá značný prostor pro velice zajímavou analýzu postavení náčelníků, zejména pokud by byla doplněna o metodicky propracovanější řešerši novinových článků. Tento prostor však autor dle mého názoru příliš nevyužil.

Ještě slaběji je práce ukotvena metodologicky, neboť autorův postup působí nahodile a vychází primárně z přístupu, který bych označil za „kouknu a vidím“. Obdobně přistupuje i k volbě kritérií pro výběr zkoumaných článků, která by si zasluhovala mnohem propracovanější argumentaci.

Z hlediska obsahu práce bych některé pasáže značně redukoval – např. autorovo rozjímání o pojetí ranného státu, které je časově i obsahově značně vzdálené současné situaci v Zambii. Stejně tak bych práci nezapleveloval poznámky pod čarou, kde autor vysvětluje, že slovem „kolo“ myslí „bicykl“ (s. 41), nebo kde zcela chybně odkazuje na zdroj informací (ve formátu „Zdroj: MZV“ atd.). Za nevhodné považuji i názvy kapitol jako např. „2) Historicko-politická část“, včetně její podkapitoly „Historicko-politický kontext“. Ke struktuře práce musím ještě dodat, že podkapitoly nejsou bohužel číslované. V práci se

vyskytují nepřesnosti či matoucí formulace – jako např. označení kolonizátorů za klienty náčelníků (s. 12).

V souvislosti se strukturou práce na mě zvláště nelogicky působí kapitola nazvaná „Analýza (s. 45–46), která se omezuje jen na dvě tabulky bez jakéhokoliv komentáře. Je škoda, že se autor nepokusil tyto tabulky sjednotit do jedné, přehlednější. Komentáře tabulek jsou nelogicky zařazené do následující podkapitoly „Shrnutí analýzy“. Ba co hůř, autor se k nim jmenovitě vrací znovu o čtyři strany později, kde je podrobněji komentuje.

I po formální stránce je práce velmi slabá. Obsahuje mnoho stylistických (i typografických) pochybení, která snižují čitelnost textu a značně oslabují jeho logickou návaznost. Poněkud iritujícím dojmem působí i překlady v příjmeních notoricky známých autorů – jako např. „Gellener“ místo „Gellner“ (s. 7) či „Shabal“ místo „Chabal“ (s. 20).

Pokud bych měl předkládanou práci hodnotit jedním slovem, pak je to rozporuplnost. Na jedné straně se autor zabývá velmi zajímavým tématem, činí tak vcelku inovativním způsobem a může se navíc opírat o osobní zkušenost pobytu ve zkoumané zemi, na straně druhé má práce obrovské slabiny zejména ve zvolené metodě, která je spíše „dojmologická“, nepropojenosti teoretického rámce se zbytkem práce, místy nelogické struktury a vážné nedostatky vykazuje i po stránce formální. I tak jsem se rozhodl práci **doporučit k obhajobě**.

V Českém Meziříčí 3. 8. 2019

Mgr. Jan Prouza, Ph.D.